

No love - No life

Contents

No love - No life	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5

No love - No life

Giới thiệu

No love - No life có thể tạm dịch là Không yêu - Em chết =]]]] Văn án: Cậu - Vĩ Minh Hoa - Một con

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/no-love-no-life>

1. Chương 1

(Cảm ơn đã bỏ chút time để đọc bộ truyện nhảm ruồi)

Hôm nay là mừng 3 tết đó a!

Tết năm nay tiết trời quá là đẹp đi a! Nhìn đi! Trời trong xanh gió mát lành, cảnh đào hồng thắm! Người dân chúng ta là nên ngắm mấy chế CSCĐ(Cảnh sát cơ động) cầm chốt khắp mọi nơi ~ lòng mới rạo rục làm sao~ Ôi năm nay....

Lạc đề!

..... Ờ thì đứa trẻ nào cũng sẽ thấy vui và hạnh phúc với đồng tiền lì xì đúng không...?

Cơ mà có lẽ chỉ có Vĩ Minh Hoa mới cảm thấy mình là đứa trẻ được tính là nhỏ nhất năm khi mà..... A! Quên chưa kể sự tình!

Ngày xưa ngày xưa... vừa mới hôm nay....

Ở một góc phố nhỏ nhỏ tại một con hẻm nhỏ nhỏ...

Có 5 cháu bé cũng nhỏ nhỏ...

Trong đó có một cháu bé rất khả ái, tóc đen như gỗ mun được buộc hai bên... ngồi dựa góc tường....

4 cháu kia vây quanh cháu bé này... Các cháu mỗi người một vẻ! Đúng tạo dáng như những fashion chuyên nghiệp với áo gao ba lỗ nhẹ nhàng.....rách rách! Quần đùi thời thượng.... thúng đũng !!!!!... Dép tổ ong thanh lịch..... 49 lỗ được chạm khắc tinh xảo mãi trường tồn với thời gian!!

" Các anh tha em" - Cháu bé buộc tóc 2 bên thút thít...

" Đưa lì xì cho bọn này đã" - Fashion 1.

" Mẹ em... trấn của em rồi..."

Không để cháu bé nói hết, Fashion 2 liền cướp lời:" Đừng nói láo! Bọn tao theo dõi rồi!! Mày cất lì xì trong... sịp!!!! Mẹ mày không biết!! Mà có hỏi mày lại bảo đánh rơi rệ đường!!"

Cháu bé buộc tóc hai bên khóc không ra nước mắt! Khá khen cho mấy thằng trẻ trâu này! Ông mày vàoWC nữ để giấu lì xì mà bọn mày cũng rình được! Con mịa nó tuổi trẻ tài cao!! Mấy nữa ta sẽ thuê hết bọn mày đi.... trông chó! Chó không mất mà ngược lại thằng trộm chó còn tiếc tiền mua bả chó! Bả chưa kịp ném cho chó đã bị bọn mày rình lấy trộm chắc luôn!

" Mấy bạn đang làm gì vậy?"- Một giọng nói từ đầu hẻm vang lên.

Cả 5 cháu bé đều giật mình.... cùng hướng tầm nhìn về nơi phát ra âm thanh...

Có một cậu bé đang tiến tới.... Dưới ánh nắng ấm áp, người cậu bé như tỏa ra hào quang! Ánh sáng chói lóa mù mắt chó rồi!!!!

Cả 4 Fashion không rét mà run.... tự động bảo nhau chạy hết sạch!!!

Cháu bé buộc tóc nhìn cả 4 đứa chạy đang tính chạy theo thì... bị cậu bé kia giữ lại. Cậu bé này sở hữu một mái tóc vàng mềm mượt.... dưới nắng vàng thật lung linh a!

" Em gái có sao không?" - Cậu bé kia nở nụ cười thân thiện hỏi.

Cháu bé buộc tóc ngơ ngơ.... Ôi mẹ ơi trai đẹp! Trai đẹp cứu con nè má ơi má ơi

~ !!!! Đây phải chăng là cảnh anh hùng cứu mỹ nhân trong truyền thuyết!!!!???. Ôi!!! Con sẽ có một mối tình như mê lô tô (Romeo) và xe cháy khét (juliet) đúng không?????[T/g: vì còn bé nên cháu này không hiểu hết tên nhân vật...] Ôi mẹ ơi..... Ở mà bố là trai!

" Em.. em không sao... cảm... cảm ơn ... anh..." - Cậu len lén rút tay ra....

Ai ngờ! Cậu càng rút tên kia càng xiết chặt!!!!

" Anh là Mộ Hoàng Thiên, Em là?" - Mặt hấn ta vẫn giữ nguyên nụ cười....

Ôi đậu! Ai cần biết tên mi????!! Cứu người xong thì thả người ta ra đi bố!.....!! Ồ thì mi đẹp trai đấy nhưng mà mặt dày như cái.. như cái..... chầy cối!!!!.... Chờ đã....

".... Vĩ Minh Hoa.... A? Phiên anh bỏ tay em ra được không...?"- Cậu cũng nở một nụ cười đáp lại... nhưng nụ cười này.... rất méo mó!

" Hả? Tại sao?" - Trai đẹp tỉnh bơ.

Úi lộn cái bần! Cổ giả ngu à!!! Giả ngu hay ngu thật thế bố?!

".... Thì anh cứu em... thì nên thả.. em...thì..."

" Ai cứu em?"

” Hả????” - Minh Hoa mở to mắt! Ô đệt bị thiếu não à ku?

“... Thôi chả vòng vo nữa”

” Vòng cái gì ạ? Ý anh là gì ạ? Em không hiểu ạ? Làm ơn giải thích ạ?”

” NỘN TIỀN LÌ XÌ CỦA CƯNG RA ĐÂY! OK? ”

..... ” Choang” - Tiếng chiếc búa nặng 10 tấn đập thẳng vào trí óc của Minh Hoa.... Cái vẹo gì thế??? Hóa ra mày không phải cứu ông!? Mày không phải anh hùng mà là là thằng cướp hả????!!!!

” Em... bị mẹ trấ-”

” Bớt xàm le, tiền trong sịp nhóc”

Ơ cái nịt! Cái thằng này sao siêu cấp biến thái thế cha mẹ ơi! Ôi mẹ ơi con hối hận lắm dôi!!! Xin thề lần sau con sẽ không giấu tiền vào sịp nữa!!! Sẽ hảo hảo đưa cho mẹ mà!!!! Cái thằng kia nữa! Sinh ra có cái mặt đẹp để làm cái chuyện hạ lưu này hả????!!!

Cậu uất ức..... hai khốe mắt bắt đầu phiem đỏ.....

” Nói thật với anh..... em.. ngoài tấm thân này ra... thì chẳng còn gì đâu.... hức hức”

” Đưa lì xì đây” - Trai đẹp bắt đầu mất kiên nhẫn, vươn tay đến gần quần của cậu.

Minh Hoa hoảng hốt lùi về phía sau.... Ôi mẹ ơi con mới có lớp 5 thôi a!!!! Con vẫn muốn tấm thân này trong sạch a!

” Anh.... Anh làm cái gì... gì thế!!! Á hu huhu cút... cút ngay ra!!!” - Cậu vùng vẫy.... rút ngay dép tông nhắm ngay đầu trai đẹp mà phi!

Trai đẹp Mộ Hoàng Thiên theo phản xạ nhảy ra....

Nắm lấy thời cơ Minh Hoa lập tức bỏ chạy!!!! Cậu giờ đây đã thấm thía cái câu ” Chạy mất dép!!!!”....

Cậu chạy!!! Chạy hết tốc lực!!! Thầm rửa ông đây sẽ không bao giờ tin tưởng trai đẹp!!!!

Hoàng Thiên cũng không đuổi theo... chỉ cười khẽ... Vì Minh Hoa hả? Cưng nhiên lớn gan dám đập anh? Thú vị đấy cô gái nhỏ....

Nhưng mà....

Trái đất hình tròn đấy em gái....

2. Chương 2

Có ai thắc mắc tại sao Vì Minh Hoa lại buộc tóc hai bên không?

À thì cậu rất giống gái!

Thế thì cho thành gái luôn!

—— Bà Trúc Hạ Lan - Mẹ cậu đã nuôi dưỡng trong mình ý tưởng như vậy!

Cậu đâu có dễ yên! Có áp bức có đấu tranh!

Nhiều lần cậu đã tổ chức các cuộc nổi dậy! Nổi dậy khắp nơi ấy chứ! Nổi dậy ở phòng ngủ! Nổi dậy ở nhà bếp! Nổi dậy ở phòng khách! Nổi dậy ở nhà xí!.....

Đáng tiếc các cuộc nổi dậy đều bị dập tắt do thế lực của kẻ thù quá mạnh!!!! Không chỉ có mẹ cậu mà cả bố cậu, chị gái cậu cũng đồng tình!!!!

Đỉnh điểm của cuộc đấu tranh diễn ra vào rạng sáng mừng 3 tết!!!! Cậu được thông báo sẽ thay chị gái thực hiện hôn ước xa lắc xa lơ từ thời ông cố bà cố chết tiệt nào đó!!!! Cái gì mà thất hứa cả nhà phá sản đi ăn xin dưới gầm cầu chứ!!!!??? Áo!!! áo tung chảo rồi!!!! Đây là thế kỉ 21 đó!!! Cậu đau đầu!!! Ông bà già chứa cái gì trong não vậy!??? Nghiện tiểu thuyết rồi hả??? Cưng nhiên thoải mái gả thằng con mình vô điều kiện!!! Này!!! Tôi là người nổi dõ dõ a!!!! Các người các người sao lại làm thế a!!! Quá khác người.....

Cậu quyết định bỏ chạy ra ngoài.... ai dè.... vừa bước ra khỏi cửa liền bị bọn trẻ đầu xóm úp sọt!!!

Ai bảo cậu mới chuyển đến đây ngu ngơ không biết gì!!!! Ai ngờ mấy thằng rảnh truyên này lại.....!!!!!! A!!!! Cả cái thằng suýt thì anh hùng kia nữa!!!!

Về nhà cậu đã tìm hiểu! Mộ Hoàn Thiên! Diện mạo đẹp! Gia thế hiển hách! Mà tính cách nát từ trong ra ngoài!!! Nhà giàu như thế mà để thằng con làm giặc hả hả????!! Cái gì mà nổi danh đầu gấu nhất cái thành phố này hả ?? Cái gì trẻ không tha già không thương? Aha trẻ con bây giờ thật là! Ta hận a!!!!

Càng sốc hơn..... khi mà kẻ thù - ông bà già lại gửi cho cậu một tối hậu thư rất xúc tích ngắn gọn....

- " Yêu cầu chấp nhận số phận và giao nộp lì xì"

Không đợi trả lời.

Kẻ thù liền mở cửa đánh ập vào.

Đến trưa mừng 3 tết.... thành mất.... Viên tướng Vĩ Minh Hoa bại trận.... ngậm ngùi chấp nhận số phận..... Viên tướng ai oán ngược nhìn lên bầu trời xanh thẳm.... thẳm nuôi dưỡng trong mình ý chí báo thù!!!!

Sau khi đầu hàng.... điều làm cậu sốc tận óc là!!! Hôn phu yêu dấu đầu gấu của cậu cư nhiên... lại là..... công tử họ Mộ!

Mộ Hoàn Thiên!!!!!!!!

" Bố, mẹ sao thế? Con là con trai mà? Nhìn đi! Giấy khai sinh ghi giới tính nam đó! Bố mẹ gạ ai???"

" Yên tâm đi, chuyển đến đây bố mẹ đã phải làm lại giấy tờ, tiện thể làm lại giấy tờ khai sinh cho con, sửa "Nam" thành " Nữ" có gì khó~"

" Thế... thế đến lúc cưới rồi cái thân thể này nhìn cái là ra!!!!!!"

" Để đến lúc đó rồi tính ~ Ta sắp xếp cho 2 đứa học cùng nhau rồi đây ~ Năm sau lên cấp 2 thì nhớ phải gặp bằng được cậu ta rồi... ý.... hahahahahahaha

"

Điên rồi!!!!!!!!!!!!!! À quên chưa nói... 2 đấng sinh thành ra cậu là 2 nhà tiểu thuyết gia nổi tiếng! Mấy ông bà còn đang mong chờ tôi và hần ta vẽ nên truyện tình gì sao! Nói trước nhé! Chẳng ra sao cả! Sẽ không phải ngôn tình! Không phải Đam mỹ luôn! Là thể loại kinh dị!!!!!!!!!! KINH DỊ!!!!!!

Trường THCS Tinh Hương bước vào một năm học mới!!!!!!

Cờ đỏ bay phấp phới đón chào lũ học sinh lớp 6 bước vào cổng trường!

Vĩ Minh Hoa ngán ngẩm.... Cứ như kiểu mình đang vào lớp 1 ý nhẩy, cậu rảo bước đi tìm lớp học của mình. đang đi thì cậu bị tay ai đó kéo giật lại.

" Chào em gái ~"

Cậu giật mình quay ngoắt lại..... Đập vào mắt cậu là cái bản mặt mà cả đời này cậu không quên!!!! TRAI ĐẸP TRỘM CẤP!!!! TRAI ĐẸP ĐẾU CÁN! TRAI ĐẸP KHỐN NẠN!

..... Ó mà anh ta vừa nói " Chào.... em gái?"..... Cậu nhìn lại mình.... Tóc ngang vai.... váy... à à mình bị ông bà già chuyển giới rồi còn đâu.....

Thấy cậu dần mắt, hấn tiếp lời.

” Anh không ngờ ở cái thời đại này mà còn hôn ước gì gì đó, nhưng mà không sao, có hôn thê dễ thương như em, anh cũng can tâm”

Nói rồi hấn nhẹ nhàng nâng đôi bàn tay nhỏ nhắn của cậu , chậm rãi đặt cánh môi của mình lên.

Cậu mở to mắt! Sững sốt một hồi!!!! Quắc đờ heo!!! Đây là tiểu thuyết sến xúa 3 xu rẻ tiền đúng không???? A a!!! Theo đúng kíp bản mấy người thì tôi nên thẹn thùng đỏ mặt rồi hất tay anh ta, nói :” Đồ biến thái!” Xong rồi ôm mặt chạy đi đúng không? Xong rồi thằng kia nó sẽ cười thầm rồi nó sẽ yêu thích tính nóng nảy của tôi đúng không???

Điên hết rồi! Méo có cái phân cảnh đấy đâu nhé! Ông đây quyết cho cái thằng này ghét ông bằng được!!!

Cậu cố nặn ra một nụ cười.

” Ấy da, Em cũng không ngờ hôn phu của em lại là anh đó aaaaa

~ Ôi em hạnh phúc quá đi aaaa

aaa

~” - Cậu cố ngăn dài cái giọng điệu chảy nước.

Thấy hấn rùng mình một trận, cậu cười thầm! Để xem mi chịu ta được bao lâu!!!!

Tuy nhiên hấn như thể nhìn thấy con người cậu, bình tĩnh trấn áp bản thân.

” Em gái à, thật ra thì anh cũng không có thích em đâu, đừng có làm cao. Đây chỉ là cuộc hôn nhân sắp đặt thôi, tôi cũng biết em không thích mà tôi cũng chẳng thích, vậy thì bây giờ đóng kịch thôi nhé?”

Cậu thở phào nhẹ nhõm..... Nếu tôi là con gái thì đây sẽ là chuyện khác! Đúng mô típ kiểu này nè : Sau đó tôi đồng ý rồi chúng ta cứ giả vờ như người yêu rồi sự việc abc xảy ra... vậy là yêu nhau đúng không? Hư cấu! Max hư cấu! Đây không phải ngôn tình ngôn lú nghe chưa! Trước hết là cứ để anh ghét tôi rồi sống chết huy hôn rồi không bao giờ gặp đã!

” Ừ ừ ừ!!! Anh nói thế mà nghe được à! Em là em yêu anh từ cái nhìn đầu tiên rồi đó a!!!! Ừ ừ ừ!!!!” - Cậu hiện tại rất muốn nôn một trận.

Ai ngờ hấn cúi xuống chặn đi cái miệng nhỏ xinh của cậu bằng chính đôi môi của mình. Ghé sát tai cậu thì thầm.

” Thôi giả nai đi”

3. Chương 3

... Cậu ngây ngây ngốc ngốc 1 hồi ... Tận khi định thần lại thì hấn đã đi khuất...

Cẩn thận chạm tay lên cánh môi còn vấn vương hơi ấm... cổ họng cậu nghẹn lại... a...

Mụ nội nhà mi!!! Thằng cờ hó!!! Cư nhiên cưỡng hôn con gái nhà lành! Quên! Mụ nội nó trai nhà lành giữa thanh thiên bạch nhật! Hối sao ta tức hộc máu!!! Được lắm Mụ thiếu gia anh à! Thù này tôi ghi nợ! Sớm muộn cũng phải bắt anh trả giá! Quân tử 10 năm báo thù chưa muộn! Là 10 năm nữa tôi tôi ... tôi báo thù nhé!!!

” Minh Hoa!!”

” Vương Ngân?”

Cậu bé phần nộn vui vẻ nhào tới ôm chầm lấy cậu. Đây là Sở Vương Ngân - Bạn nói khổ của cậu a!!! Nhớ ngày nào 2 đứa còn trần truồng chạy lông nhông ngoài phố a!!

” Học lớp nào thế!?”

” 6B3.”

” Tao cũng 6B3 mày ơi!!! Huhuhu!!!! Sau tất cả!! Mình lại trở về với..... Quắc đờ phắc!!! Sao mày.. mày lại mặc cái thứ con gái thế này!! Mày thả chim bay mất rồi hả Hoa!!!”

” Tầm bậy!! Mày nghe tao kể!!”

Lớp 6B3:

Vì chỗ ngồi được sắp xếp theo tên trong sổ nên là bạn nhỏ Minh Hoa đành ngồi ngay bàn đầu của tổ 1, Vương Ngân ầm ầm ứ ứ lúi thúi ngồi ở góc lớp, khổ thân thằng bé, có cái dáng người đã mảnh khảnh thì chớ lại còn nhỏ con! Bị mấy bạn học bên trên che sạch hết cái bảng!!

” Chào cả lớp, cô là giáo viên chủ nhiệm năm nay của các em, cùng nhau học tập nhé! Mời các em tự giới thiệu nào!”

Sau khi 39 bạn học sinh giới thiệu xong, nữ giáo viên đẩy gọng kính!! Sĩ số là 40 cư nhiên chỉ có 39! Còn thiếu 1 học sinh nữa!

” Ai là Mộ Hoàn Thiên?”

Gọi lần 1, cả lớp im phăng phắc. Minh Hoa nghe đến tên hần không rét mà run bần bật, nhân cơ hội nhảy xuống bàn Vương Ngân, thật may Vương Ngân kiên quyết không cho ai ngồi cùng nên thừa chỗ, cậu liền sống chết ôm chặt cánh tay của Vương Ngân. Vương Ngân thì tưởng Minh Hoa thấy bà giáo viên mặt lợn quá đổi kinh dị, tương phản sâu sắc với khuôn mặt thiên sứ của Hoa nên sợ thì vô cùng thoải mái, ưỡn ngực oai phong che chắn cho cậu.

Giáo viên vừa rút điện thoại, lật sổ tìm số điện thoại phụ huynh thì...

“Xin lỗi, em có chút chuyện nên đến muộn.”

Dựa bên cửa, vâng, không ai khác chính là Mộ công tử hòa hoa phong nhã, hất mượt mái tóc ra sau, phóng cái nhìn lơ đãng ra toàn thể học sinh trong lớp, sức công phá kinh dị khiến toàn thể bé gái tim đập rộn ràng.

“Mày mày thằng kia sao mà đẹp hơn tao mày nhỉ?”

Minh Hoa vừa mới nhấp nhô liếc liếc liền biết hần đang ráo riết tìm mình thì sợ muốn chết, gấp rút rúc sâu vào lòng thằng bạn hơn. Hiếm khi trở thành chỗ dựa vững trãi cho bạn nhỏ, Vương Ngân rất tự hào nha! Đứng phất dậy, chỉ tay thẳng mặt Hoàn Thiên.

“Ê mày! Mày thả thính ít thôi! Mày thả a thì tha chứ t—.”

Chưa kịp phát biểu xong Vương Ngân đã bị cậu vội vã túm áo thì túm lộn quần kéo xuống!! Hôm nay ngày đầu đi học chưa có đồng phục nên thằng bé tạm mặc quần chun ở nhà!! Vâng một màn thoát y liền được trình diễn!!!

Tất nhiên là cậu đã bị tóm gọn trong tầm nhìn của hần... Chết cha con rồi!!! Cái thằng Vương Ngân ngu dân này!!!

Bất đắc dĩ kéo quần lên cho thằng bạn vẫn đang trưng ra cái bản mặt ngu không còn gì để tả, thậm thấp nển cho cái thể diện của nó... Tận đáy lòng xin lỗi đã hủy hoại đời nó...

Chứng kiến một màn như vậy, giáo viên cạn lời, đành dơ tay ra hiệu cho hần vào lớp.

Mộ Hoàn Thiên đi trong làn ánh mắt ngưỡng mộ si mê, cảm giác rất high, một mạch đi thẳng đến bàn Vĩ Minh Hoa, nhovn miệng cười tỏa nắng chói lóa mù mắt cầu.

Minh Hoa biết không thể trốn mãi, từ dưới gầm bàn ngoái lên cười đáp lại, cổ ngoác cái miệng khoe hết hàm trên hàm dưới như quảng cáo P/s.

“A... Chào chồng yêu gấu aaaaaa~ Thật nà hạnh phúc(nội tâm:F*ck) khi được học cùng lớp với chồng yêu nà ~”

Thỏa mãn, cúi xuống thơm nhẹ lên má cậu, hần liền đi xuống ngồi bàn sau.

“Minh Hoa... tao biết mày thả mất chim rồi mà!! Thế thì mày không phải Minh Hoa nữa rồi! Mày mà Minh Mất Chim! Mày không còn là b.. oa oa oa cô ơi em bị bạo hành huhuhu...”

Vương Ngân ôm đầu ầm ức cúi đầu xuống...

Cái cảm giác lưng bị ngàn châm chích này là sao??? Len lén ngoái xuống liền bắt gặp nụ cười chói lóa tập 2, haha thằng cô hồn này ám cậu hoài là sao??? Huhu trách ai chứ chắc chắn phải trách bố mẹ mình đầu tiên!! Hồn nhiên cô tiên gả con trai vô điều kiện!!!Đả đảo đả đảo!! Chắc chắn về nhà phải tiếp tục kháng chiến!!

“Vợ ơi.” - Hần ngồi sau vừa cười cười vừa dùng chân đạp đạp chân ghế cậu.

Giả vờ như người lạ từng quen, cậu băng quơ viết bậy lên sách làm như mình đang bận. Thật may có bé Sở Vương Ngân ngồi cạnh hạo tâm nhắc nhở:“Chồng yêu của mày gọi kìa.”. Cậu phát thẹn trừng mắt tõe lửa:“Mày không nói tao không kêu mày câm!”.... Vương Ngân điếc không sợ súng hồn nhiên ngoái lại đằng sau nhìn hần:“Hoa Hoa đang bơ mày đấy, trừng phạt n... oa oa oa tao mách mẹ huhuhu...”.

Thu lại chân vừa dẫm lên chân thằng dở hơi kia, cậu hạ giọng, tiếp tục chảy nước.

“A? A? Gì a? chồng yêu nói đi nà!”

“Mẹ chồng có nhắn hôm nay sang nhà chồng ăn cơm.”

WTF!!!!!! Lịch trình của tôi khi nào được gia đình anh xếp vậy??

“Nhưng mà thân gái đơn bạc, e là...”

“Vợ chồng thì có gì mà ngại.”

.... Kiểm nén lăm mới không dơ tay tát cho cái thằng mặt dày kia một trận đấy! Được! Ấn tượng đầu tiên bao giờ cũng rất quan trọng! Tao quậy tung nhà nó rồi hủy hôn!!! Hahahah mình thông minh quá mà!!! Ngửa đầu lên trời hận đời vô đối mà!!!

Thấy lưng ngứa ngứa, quay ra sau thì ra hần cầm mảnh giấy gấp sẵn cọ cọ lưng mình, nhận lấy mảnh giấy, bên trong vô cùng ngắn gọn:”Phá hình tượng - Tử hình.Ký tên: Hủ mẹ moe moe<>

Khóc không ra nước mắt mà!! Sinh ra là thằng con trai đã khổ! Có bà mẹ là hủ mới càng khổ!!!

Ta muốn tự tử aaa!!!!!!!!!!

Sơ: đến đây là end :v thỏa mãn chưa :v hí hí có tâm lăm Sơ mới viết chương 3 đó >3

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/no-love-no-life>